

Izvorni znanstveni članak
Primljen 23. II. 2018.

RENATA ŠAMO – LINA PLIŠKO
Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Filozofski fakultet
Sveučilišta Juraj Dobrila u Puli

JEZIČNI KRAJOBRAZ NACIONALNOGA PARKA BRIJUNI

Sažetak

Ovaj se rad može smatrati jednim od prvih doprinosa istraživanju lingvističkoga ili jezičnoga krajobraza u Hrvatskoj. Zasniva se na istraživanju slučaja na jednoj specifičnoj lokaciji polazeći od pitanja: Koje se vrste znakova ovdje obično koriste i zašto?, Koji se jezici koriste i koliko ih ima? i Jesu li zaposlenici svjesni svoje uloge pri obraćanju ciljnim korisnicima i koliko?. Pomoću kvalitativno-kvantitativne metodologije prepoznati su trajni znakovi, oni povezani s događajima i znakovi buke. Neki se od njih koriste za identifikaciju područja s obzirom na povijest, tradiciju i običaje, pozivanje na interakciju s proizvođačima znakova ili informiranje o aktivnostima unutar područja, dok drugi imaju funkciju javnih priopćenja ili instrumenata za neizravnu komunikaciju. Hrvatski, engleski, njemački i talijanski jezici su najzastupljeniji, a rijetko latinski, ruski i francuski. Utvrđeno je također da se ovdje ne pridaje sustavna pozornost postavljanju znakova i jezičnoj uporabi, pa je nužno podignuti razinu jezične svjesnosti među zaposlenicima.

Ključne riječi: Nacionalni park Brijuni; lingvistički krajobraz; znaci i natpisi; jezična uporaba; jezična svjesnost